

Zdolność do rozpoznawania stanów afektywnych na podstawie ekspresji mimicznej w grupie sprawców wykorzystujących seksualnie dzieci

Słowa kluczowe: wykorzystanie seksualne dziecka, sprawcy przestępstw seksualnych, etiologia przestępczości seksualnej, rozpoznawanie emocji, emocjonalna kongruencja z dziećmi

Problem: Celem projektu badawczego było określenie, jaką rolę w mechanizmie wykorzystania seksualnego dziecka pełni zdolność do rozpoznawania stanów afektywnych innych osób. Dokonano porównania sprawców wykorzystania seksualnego dziecka z grupami kontrolnymi – sprawcami przestępstw przeciwko mieniu oraz mężczyznami niekaranymi – pod względem zdolności do rozpoznawania emocji innych oraz emocjonalnej kongruencji z dziećmi. Określono także kilka etapów działania tej zdolności, które zostały osadzone w szerszym kontekście etiologicznym, w oparciu o Zintegrowaną Teorię Przestępczości Seksualnej (Ward i Beech, 2006; 2008). Sprawdzone, w jaki sposób doświadczanie przemocy w dzieciństwie wiąże się z trudnościami w zakresie rozpoznawania emocji i emocjonalną kongruencją. Zweryfikowano, jak rozpoznawanie emocji i emocjonalna kongruencja łączą się ze sobą oraz jak wiążą się z cechami popełnionych przestępstw seksualnych.

Metoda: Zbadano 96 mężczyzn: 33 sprawców wykorzystania seksualnego dziecka, 30 sprawców przestępstw przeciwko mieniu, 33 mężczyzn niekaranych. Trafność i tempo rozpoznawania emocji innych oceniano za pomocą stworzonej na potrzeby badania Metody Komputerowej (Pilarczyk i Pilarczyk-Parchanowicz, 2020; na podst.: Stala, 2018). Uwzględniono także poziom aleksytymii, mierzony za pomocą skali TAS-20 (Taylor i in., 1994; Zdankiewicz-Ściagała i in., 2020). Pomiaru emocjonalnej kongruencji z dziećmi dokonano za pomocą przetłumaczonego narzędzia – Skali Identyfikacji z Dzieckiem (CIS-R, Wilson, 1999). Do zebrania informacji o doświadczaniu przemocy w dzieciństwie wykorzystano Kwestionariusz wykorzystania seksualnego dziecka (Beisert, 2012) oraz Kwestionariusz przemocy fizycznej i emocjonalnej (Pilarczyk-Parchanowicz i Węglerska, 2020). Dane o cechach czynu i otoczenia oraz o recydywie pochodziły z Akt Penitencjarnych. Czyny oceniano przy użyciu Skal Przemocy (Beisert, 2012).

Wyniki: Wyniki przeprowadzonych badań wskazują przede wszystkim, że sprawcy wykorzystania seksualnego dziecka, w porównaniu z mężczyznami skazanymi za przestępstwa przeciwko mieniu i mężczyznami niekaranymi, z mniejszą trafnością i w wolniejszym tempie rozpoznają emocje innych osób. Wewnątrz grupy sprawców nie zaobserwowano różnic w trafności rozpoznawania

emocji ze względu na wiek czy płeć osób prezentujących emocje. Zaobserwowano, że badani, którzy w dzieciństwie sami byli ofiarami przemocy cechują się niższą trafnością i wolniejszym tempem rozpoznawania emocji. Co zaskakujące, nie wykryto żadnych związków między doświadczeniem przemocy w dzieciństwie a emocjonalną kongruencją z dziećmi. Sprawcy wykorzystania seksualnego dziecka, którzy z większą trafnością rozpoznawali emocje u dzieci charakteryzowali się niższym poziomem kongruencji. Okazało się także, że w grupie sprawców dłuższy czas reakcji, potrzebny na rozpoznanie emocji, wiązał się także z niższym poziomem emocjonalnej kongruencji z dziećmi. Zarówno trafność, jak i tempo rozpoznawania emocji okazały się istotne dla cech popełnionego czynu. Większości z zakładanych hipotez dotyczących związku między emocjonalną kongruencją a cechami czynu nie udało się potwierdzić.

Wnioski: Wyniki przeprowadzonych badań wskazują, że sprawcy wykorzystania seksualnego dziecka mają trudności w zakresie rozpoznawania stanów afektywnych innych osób. Potwierdza to wcześniejsze doniesienia badaczy (Hudson i in., 1993; Gery i in., 2009; Elsegood i Duff, 2010) o deficytach w funkcjonowaniu emocjonalnym w tej grupie sprawców. Funkcjonowanie emocjonalne sprawców i ich zdolność do adekwatnego rozumienia emocji innych osób, a także rozpoznawania własnych kompetencji w tym zakresie, wydają się istotne z perspektywy tak prowadzenia dalszych badań, jak i skutecznego rozpoznawania deficytów i wdrażania odpowiednich oddziaływań terapeutycznych.

Ability to identify affective states on the basis of facial expressions in a group of child sex offenders

Key words: child sexual abuse, sex offenders, aetiology of sexual offending, emotion recognition, emotional congruence with children

Problem: The aim of this research project was to determine what role the ability to recognise the affective states of others plays in the mechanism of child sexual abuse. A comparison was made between child sex offenders and control groups – property offenders and men with no criminal record – in terms of their ability to recognise the emotions of others and their emotional congruence with children. Possible mechanisms have been identified and set in a broader aetiological context, based on the Integrated Theory of Sexual Offending (Ward and Beech, 2006; 2008). It was examined how experiencing childhood violence is associated with emotion recognition difficulties and emotional congruence. It was verified how emotion recognition and emotional congruence are related to each other and how they are related to characteristics of committed sexual offences.

Method: 96 males participated in this study: 33 child sex offenders, 30 property offenders and 33 men with no criminal record. The accuracy of recognition of others' emotions was assessed using the Computer Method created for the study (Pilarczyk and Pilarczyk-Parchanowicz, 2020; based on: Stala, 2018). The level of alexithymia was measured using the TAS-20 scale (Taylor et al., 1994; Zdankiewicz-Ścigała et al., 2020). Emotional congruence with children was measured using a translated instrument, the Child Identification Scale – Revised (CIS-R, Wilson, 1999). The Child Sexual Abuse Scale (Beisert, 2012) and The Child Physical and Emotional Abuse Scale (Pilarczyk-Parchanowicz and Węglerska, 2020) were used to collect information on the experience of violence in childhood. Data on act and environment characteristics and recidivism were taken from the Penitentiary Files. Acts were assessed using the Violence Scales (Beisert, 2012).

Results: The results of the study mainly indicate that child sex offenders recognise other people's emotions with lower accuracy and at a slower rate compared to property offenders and men with no criminal record. Within the group of child sex offenders, no differences were observed in the accuracy of emotion recognition by age or gender of the persons presenting the emotion. It was observed that participants who had themselves been victims of violence in childhood were characterised by lower accuracy and slower speed of emotion recognition. Surprisingly, no

associations were detected between experiencing violence in childhood and emotional congruence with children. Perpetrators of child sexual abuse who recognised emotions in children with higher accuracy were characterised by lower levels of congruence. It also appeared that in the group of child sex offenders, longer reaction times needed to recognise emotions were also associated with lower levels of emotional congruence with children. Both accuracy and speed of emotion recognition appeared to be significant for the characteristics of the committed act. Most of the hypothesised relationships between emotional congruence and characteristics of the committed act could not be confirmed.

Conclusion: The results of this study indicate that child sex offenders have difficulties in recognising the affective states of others. This confirms previous reports by researchers (Hudson et al., 1993, Gery et al., 2009, Elsegood and Duff, 2010) of deficits in emotional functioning in this group of perpetrators. The emotional functioning of perpetrators and their ability to adequately understand the emotions of others and to recognise their own competences in this area appear to be important from the perspective of conducting further research, effectively identifying deficits and implementing appropriate therapeutic interventions.